

Epilog fra julefrokosten 2001; året hvor mange nye koncepter blev testet.

Frokosten løb af stabelen på det nye trendsættersted Islands Brygge i penthouselejligheden på Leifsgade.

Deltagerne var Werner, Heinz, Gaard, Swante, Maage og Kunstneren med Jensie som årets gæstespiller. Franko var gæstegiver.

Traditionen tro startede vi på åstedet, hvor vi lige fik afleveret øl og mad, trykket i hænder og gejlet hinanden op med de sædvanlige små kærlige onskabsfuldheder...

En hurtig frisk gåtur, som i gamle dage med en øl i hånden, ned til det tilstødende bowlingcenter, meget belejligt beliggende i umiddelbar nærhed af Tuborgs depot. Der blev som sædvanlig gået til den, og armhulerne blev mere og mere svedige af den 2 timer lange turnering, hvor Franko med stor hjemmebanefordel satte modspillerne til vægs én efter én. Alle satte stor pris på at det ikke som tidligere, var et udendørs arrangement! Turneringens udmarvende længde gav et godt erfaringsgrundlag for fremtidige arrangementer. 2 timers bowling er FOR lang tid.....

Nogle nisseøl senere gik turen igen tilbage til hovedarrangementet, klar til start. For første gang var serveringspigerne med, og hvilken entré! De havde på eget initiativ pyntet hyggeligt op, som aldrig før i den lille ungarlehybel. Bordet var dækket og de første retter allerede klar til servering. Et glimrende nyt koncept, der senere på aftenen også bød på show med frække sange og marcipan forklædt som kæmpedildo. Pigerne gjorde et fantastisk stykke arbejde! Retterne kom, efter konceptmagerens minutiøse instruktion, ind i rigtig rækkefølge, perfekt tilberedt, med et flow som var en overtjener værdig. Desuden gav det en helt anden ro og hygge ved bordet, og værten havde ikke hyr med at skulle følge deltagernes færden rundt i lejligheden. Kun få ildtelegrammer blev sendt, og næsten ikke noget julemad fik luft under vingerne. Deltagerne viste også stor respekt for servicen; specielt Mammi's, til lejligheden, indlånte Holmegaards snapseglasser.

Værten havde forberedt sig grundigt for at imødegå de næsten uundgåelige uheld.

Penthouselejligheden var under gennemgribende reovering, men færdiggørelsen var bevidst blevet forhalet. Væggene havde kun fået første gang, og gulvet var endnu ikke afhøvlet. Det skulle senere vise sig at være en rigtig god beslutning. Et par hoveder og ben kørte hen ad væggen, brunkagenedslag kunne kendes som små fedtede pletter, og mandarinerne havde lavet flotte sollignende mønstre. Marcipandildoen endte af uforklarlige årsager på gulvet, hvor den blev grundigt indarbejdet i træværket. Bearbejdningen har været helt bevidst, da der med tydelig spejlvendt skrift, stod 'LLOYD' printet i marcipanen.

Som test koncept var badevægten stillet frem til kontrolvejning af deltagerne mellem retterne, og efter toiletbesøg. Verner og Jens rykkede hurtigt fra, og efter tæt løb måtte Verner se sig slået med 800 g. Dog endte begge som de eneste over 100 kg. Tillykke med det! Desværre forsvandt dokumentationen.

Lysbilledshow var lagt ind som et velfortjent hvil mellem revelsben og tarteletter med fyld. Her blev vist både minder fra Efterslægten og Stillehavet. Om det var det fremskredne tidspunkt eller utålmodighed der gjorde, at det var lidt svært for deltagerne at bevare koncentrationen, er svært at sige. Showet holdt kun i ganske kort tid og enkelte personer endte på gulvet sammen med en ramme lysbilleder.

Der var igen en der lavede den spøg. Vandpantomime på det lille das blev introduceret i Leifsgade for år tilbage, men åbenbart glemt af nogle. Et par stykker gik i fælden i løbet af frokosten, og fik vådtet håret og venstre skjorteærme.

Aftenen var præget af dristige udfordringer på de traditionelle koncepter, og efterarrangementet var ingen undtagelse. Det Legendariske og Autentiske Danseetablissement Damhuskroen blev vendt ryggen, og alle var enige om at pisse et andet og ukendt territorium af. Om det var den fremskredne alder, og en længsel efter, i et kort glimt, at genopleve fordums tider, skal være usagt. Woodstock blev det, og det var der vist ingen der fortrød. Der var en fantastisk stemning, og en god blanding af lystige mennesker i alle aldre, god musik og....ja, lidt guf at kigge på. Nogen ubenævnte deltagere kiggede endda lige lovlig tæt på en pige, der mente hun havde en aftale med 'en der hedder Frank'. Det faktum, at der i selskabet indgik en person ved netop det navn, fik dog ikke disse to herrer til at bakke ud. Tværtimod prøvede de, med deres gode talegaver at overbevise pigen om, at det måtte bero på en misforståelse. Dagen efter, ved den traditionelle afhentning af udstyr, fik den ene af disse deltagere selv lejlighed til at udrede misforståelsen, dog uden synderlig succes.

Som jeg husker det: En helt igennem god aften og nat. Tak til alle for det!